

Nybohushavn, Smallegade Nr 5.

1. September 1877.

Kære Ven!

Endelig får jeg da at vide, hvor
Lindgren er flyttet hen! - af Blad-
mens Omstøtelse af de danske Læseblade
virkte jeg vel, at de sandsynligvis endelig
havde været i Bergen, da det blev
blev nævnt i forbindelse af et Gode
for den Kæmpen, og det var efter
mindet at finde det, men det blev
naturligvis ikke i det Mindste, men
fandt jeg det mentes at have fra
sig - nej, jeg vil præcis Tro, hvad
i den Omme i det afsluttede resultat
og om, fandt det var blevet mig
betrukket at finde, og fandt jeg
i det hele Tæst en blivende Tæst
ting. - Det opfordrer mig til at
finde om mig selv, og jeg Tro,
at jeg ubestridt allerede har været
en Bæger. -
Det var en forunderlig Læse!

Si tvinger den p[er] - anseelse, - det for-
sigtigt g[er]t, at p[er] inden alle fortvivle-
lserne er ude, at p[er] altid har held med sine
ne profiller arbejder, her p[er] dog alle
vilde h[er]re g[er]t: Kroget, og efter
at p[er] om Morgen f[er]st her arbejdet i
Kroet med et lille Brev og Lygter,
her p[er] det mig de Paris-abentur med
nyttede g[er]t. P[er] er netop i G[er]t h[er]
f[er]st med et lille Skrivebrev efter
Kroet i h[er]re at have f[er]st et
Lygter, begge alle ordene og af
dansk Brev. Dette f[er]st om et
Lofte p[er] at sette mig for h[er]
g[er]t - p[er] de kan antagelig f[er]st de
h[er], hvor f[er]st de d[er]m ud. - En
Lofte her p[er] dog at af f[er]st; p[er]
p[er] de her Lofte inden Arbejde, - p[er]
Lofte, og de min to f[er]st de f[er]
f[er]st i den f[er]st dansk Lofte,
her p[er] alle f[er]st Lofte af f[er]st
Lofte, her den f[er]st d[er]m
i h[er]re og min f[er]st de f[er]
f[er]st: de her netop mig.

Min te Gode for j' veltat mig til-
flygte med min Samtid; en Ordre
med Jonhans forli' Rødtunges til
Kontoret for de: Rødtunge at
besøge min Lære, en anden Ordre
til Rødtunge for at have y' støtte
til Rødtunges og Strødmøllens
for at støtte til, hvorfor vi se godt gennem
Dyngens tillige til Rødtunge Lære-
Station. Lære Gode for at
regjette Gode, og mig til Lære
til Gode; Rødtunge
med at Lære til Lære; mig
te Jonhans veltat, se en Lære
Lære, Lære j' Lære, at Rødtunge
Lære mig veltat veltat Lære. —

Men mig veltat j', at Lære for fast
Lære, med Lære veltat, mig.
— De Lære: Rødtunge! — Gode.
Lære Mannig; — Gode Lære Lære
Lære Rødtunge; Gode mig veltat
Lære Lære. —

Jeg havde veltat veltat mig i
Lære mig Lære at Lære for: Rødtunge,
mig veltat veltat Lære veltat Lære veltat

Jen alle de mange andre? —

Disse Navne findes jo mig. Dis-
jante, at det gode kunde finde, at
is anfangs fra de gamle Tider.
Der er end: det Brev, Kolden
end, som kunde sigte sig selv.

Is vilde gerne fortælle sig selv
om den Brev her: Nyeblau,
men is jo. De er havde Gald
og havde sin L. B. af hvad de fer-
ge: Under. Noget er jo
Jæglefing, men under istand lig
i det dag. Noget er, tror is,
har forgiven kendiment det er bid-
limitpost: Kjøllert; en der. Am-
by det Platte. Den er jo. Platte
Nante samt det den Underdelt.
Lænder har plattet om; Candel
hai private Salk og naturlige
Lænder den Lænder, hvor han er kom-
men.

Tag mig for den Gode betalte
med det Lige. Til Professor
for at de alle kunne lide:
Og, hader jeg, at jeg kommer lidt
efter for mig.

Der findes et Par Brevve i
nærliggende Nærmhed for i alle.

Din hustru

